

de Betæneligheder kunne overvindes: Forholdet er nærmest det, at de Bestemmelser, som her er foreslaaede, i Virkeligheden tiltrædes, jeg tror egentlig enstemmigt, men i alt Fald fra det allerstørste Flertal af den nedsatte Ædruelighedskommission. Jeg er derfor ikke i Tvivl om, at vi i Udvalget nok vil kunne naa et gunstigt Resultat. Jeg takker i øvrigt for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Inger Gautier Schmit: Det har absolut ikke været min Mening at hentyde til, at Københavns Kommunes Beværterudvalg ikke var paapasseligt og ikke gjorde sin Pligt med Hensyn til de Bevillinger, der nu udstedes. Jeg vilde kun slaa til Lyd for at gaa mere kraftigt frem imod de bestaaende Beværtinger, som faktisk ved deres Lokaler og hele Maade, hvorpaa de drives, maa fremkalde en meget skarp Kritik. Jeg kan godt forstaa, at den allerstørste Del af Tingets Medlemmer maaske har vanskeligt ved at forstaa disse Forhold, som er af saa ganske særlig Art, navnlig her i København. Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) udtalte, at jeg følte en uskrømtet Glæde over de skærpede Politibestemmelser, vil jeg gerne have Lov til at sige, at det er sandelig ikke det, at man skærper Politibestemmelserne, der i og for sig glæder mig; men det er, fordi det, efter mit Kendskab til hele den Verden, der lever paa disse Beværtinger, er af største Interesse for disse Forhold, at de Kvinder, som lever der, kan blive hjulpet; det er med Hensyn derpaa, jeg glæder mig over, at der overhovedet bliver gjort noget. Thi selv om man ved privat Initiativ gør sig al mulig Umage for at hjælpe disse Kvinder, er det altid kun Frivillighedens Princip, man kan gaa til, og derfor tror jeg, det vil være gavnligt, at der ogsaa fra Myndighedernes Side bliver taget en Haand med i Sagen. Jeg er ikke saa bange for, at Politiet skal være vilkaarligt — det kan godt være, at det undertiden kan være det —, jeg er mere bange for, hvis der overhovedet slet ingenting bliver gjort overfor disse Mennesker. Det at blive taget under Forvaring, naar det er en god og forstaaende Forvaring, er i og for sig ikke nogen Ulykke for et Menneske, det er en meget større Ulykke, at Kvinder, som vi tidt har set, lever hele deres Liv igennem i halvt eller hel beruset Tilstand. Jeg synes, at de sidste Dages Oplysninger om, hvad der er forefaldet af Børnemord og den Slags, maa tale et tydeligt Sprog i saa Henseende.

Det er selvfølgelig ikke min Sag her

at komme ind paa at tale om Kvinders eller Mænds Skyld og Straf, naturligvis er det min Mening, at der staar de fuldstændig lige, og jeg nævnte ogsaa, at Mand og Kvinde var lige strafskyldige, naar de drev Utugt. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at hele den Moral, som man kalder Dobbeltmoralen, som har været sat i Højsædet, Mandsmoralen og Kvindemoralen, er jeg den skarpeste Modstander af.

Det undrer mig egentlig at høre, at der kun er givet faa Musiktilladelser, thi paa alle de Beværtningssteder, hvor jeg har været, har der været Musiktilladelse. Jeg vil gerne understrege, hvis nogen ikke skulde have Forstaaelsen af det, at den ophidsende og daarlige Musik i allerhøjeste Grad bidrager netop til at kalde det daarlige Publikum til Stede og i højeste Grad bidrager til, at Tonen bliver saa raa, som den er paa de Steder.

Dahl: Den ærede foregaaende Taler (Inger Gautier Schmit) nævnte i Forbindelse med dette Lovforslag de sidste Dages sørgelige Begivenheder, Børnemordene, som vi har læst om i Pressen. Jeg vil gerne dertil knytte den Bemærkning, at jeg tror ikke, at det selv om dette Lovforslag om de skærpede Politiforanstaltninger føres igennem, vil faa nogen Indflydelse paa Begivenheder som dem, den ærede Taler hentyder til. Nej, skal de undgaas — og vi er ganske sikkert alle sammen enige om, at det bør vi tilstræbe —, kræves der en langt, langt mere gennemgribende Forandring, saa maa man begynde lige fra Bunden og ofre ganske anderledes Summer, end man nu gør, paa Opdragelsen af Børnene i de fattige Hjem, paa forebyggende Børneforsorg og deslige. Det, tror jeg, er Vejen til at undgaa meget af det, som den foregaaende Taler baade nu og i sin første Tale var inde paa, og jeg er sikker paa, at vi, naar der en Gang — forhaabentlig inden alt for længe — paa Rigsdagens Bord kommer til at ligge Forslag, som ganske sikkert i pekuniær Henseende vil stille store Krav, omfattende Krav til Samfundet, kan gøre Regning paa Medvirkning fra Venstres Ordførers og fra Venstres Side til disse Foranstaltninger. Det er der, jeg mener, Hovedslaget maa slaas, det er der, Ofrene maa bringes, hvis vi virkelig skal forbedre de Forhold, som Ordføreren for Venstre i Dag saa veltalende og smukt har givet en Skildring af.

Inger Gautier Schmit: Jeg skal straks sige, at Børneforsorgen og alt, hvad der